

[Annelise Gottfredsen]

er jeg alvorligt bange for, at erhvervsvirksomheder såvel i indland som i udland vil miste tilliden til regeringens troværdighed og retstilstanden i Danmark.

Det fjerde spørgsmål, om regeringen med disse lovforslag sikrer sig en hurtigere indvinding af råstofferne i Nordsøen, hænger også til en vis grad sammen med troværdigheden. Jeg tror tværtimod, at indvindingen vil gå i stå. Jeg har allerede nævnt den tøven, der meget vel kan opstå hos andre, hvis der lovgives som planlagt, og der er jo i forvejen mangel på de boreredskaber, der skal anvendes i det specielle farvand, som Nordsøen er. Men heller ikke hos de nuværende koncessionsejere vil denne lovgivning virke fremmende på produktionen. Man opfordrer faktisk DUC til at eftersøge og udforske i de kommende år i stedet for at bore. Energiministeren har simpelt hen opstillet overgangsregler, således at de ikke kan gennemføres med verdens bestand af egnede boreårne.

Der har nu været ført forhandlinger i over et år, og det er overordentlig beklageligt, at det ikke er lykkedes parterne at nå frem til den forhandlingsløsning, som hele den danske befolkning så intenst har håbet på. Vi vægrer os ved at tro på, at alle muligheder for et forlig er udtømt. En del af forslagene mener vi med rette kunne indpasses i et sådant forlig, men over for retsbrud og retsløshed, som regeringens forslag indvarsler, må vi stille os absolut afvisende.

Regeringen har prøvet at afvise en diskussion om jura. Man ønsker at bagatellisere påstande om grundlovsbrud og brud på almindelige aftalers gyldighed. Men disse spørgsmål er netop kernen i hele debatten, den retsløshed, vi står over for, hvis dette gennemføres som aftalebrud. Jeg vil derfor spørge industriministeren, den daværende handelsminister, Erling Jensen, som i 1976 har indgået den aftale, som undergrundsudvalget sluttede op om efter ministerens tilkendegivelse af, at bevillingshavernes rettigheder ikke kan anfægtes: vil ministeren i dag vedstå denne aftale? Og jeg vil spørge den minister, som er den ansvarlige for, at grundloven overholdes, som på befolkningens vegne må våge over, at forfatningen ikke krænkes, og som derfor er den rette at stille dette spørgsmål: er statsministeren enig i lovforslagets bemærkninger om, at den koncession, der nu gribes ind over for, er omfattet af

ejendomsretsbegrebet i grundlovens § 73? I bekræftede fald: med hvilken begrundelse mener statsministeren da, at en krænkelse heraf ikke medfører erstatningspligt for staten? Disse to spørgsmål er de væsentlige i den debat, vi fører i dag. De er af betydning for hver enkelt borger i dette land, og disse spørgsmål må besvares klart fra denne talerstol.

Formanden:

Inden jeg giver ordet til hr. Maisted, skal jeg sige, at det er tanken at holde pause fra kl. ca. 18, formentlig til kl. 19.30.

Maisted (FP):

Fremskridtspartiet har to hovedsynspunkter: private virksomheder er langt bedre til at forsyne forbrugerne med energi til den lavest mulige markedspris, medens staten som oliehandler betyder dyr energiforsyning, der ikke sikrer energi til de lavest mulige markedspriser. Det andet synspunkt er, at der er tale om ekspropriation i de tre lovforslag, der her er fremsat, altså en ekspropriation eller en socialisering af bevillingshavernes rettigheder, der efter grundlovens § 73 giver bevillingshavnerne ret til fuld erstatning. Det bliver dyrt for den danske forbruger. Derfor vil vi arbejde for, at der bliver indsamlet 60 underskrifter i folketinget, så vi kan få udsat disse love til efter et kommende folketingsvalg.

Det første lovforslag om regulering af eneretsbevilling til efterforskning og indvinding af kulbrinter i Danmarks undergrund er et forslag om afståelse af arealer, altså et klart indgreb i bevillingshavernes rettigheder og et brud på grundlovens § 73. Energiministeren forsøger ganske vist at bløde lovforslaget op ved at sige, at eneretten bevares til en række områder, men samtidig præciserer han i lovforslaget, at han har fuld handlefrihed til at stoppe bevillingshavernes aktiviteter.

Lovforslaget om etablering og benyttelse af en rørledning til transport af råolie og kondensat tjener udelukkende ét formål, nemlig at indføre ekstra skatter til statskassen. Vi mangler i denne lovebuket et forslag om, hvad regeringen vil på skatteområdet, og vi mangler nogle ændringer til loven af 1960 om efterforskning og indvinding af råstoffer i kongeriget Danmarks undergrund. Det er helt unødvendigt at have den lovgivning,